

ת"פ 55174/04/15 - מדינת ישראל נגד נאסר שחאדה

בית משפט השלום בירושלים

07 דצמבר 2016

ת"פ 55174-04-15 מדינת ישראל נ' שחאדה

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל על ידי ענף תביעות משטרת
ישראל

המאשימה

נגד

נאסר שחאדה על ידי ב"כ עוה"ד עיסא
מוחמדיה

הנאשם

גזר דין - ללא הרשעה

1. הנאשם, תושב ירושלים, יליד שנת 1993, הורשע על יסוד הודאתו בעבירות שעניינן גרימת חבלה של ממש והיזק לרכוש במזיד, לפי סעיפים 380 ו-452 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

הודאתו של הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון לפיו תוקן כתב האישום והנאשם נשלח לשירות המבחן להכנת תסקיר.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 14/1/13 בשעה 10:00 לערך הגיע הנאשם לחנות רולדין ברחוב הלל בירושלים בה עבד עד למועד סמוך, על מנת לקבל את משכורתו האחרונה.

הנאשם אשר כעס על הסכום ששולם לו, החל להשליך כסאות ושולחנות במקום, תוך שהוא פוגע בויתרינה בחנות וגורם נזק לחלק מהציוד.

באותן נסיבות, דחף הנאשם את מנהל החנות, מר אשר בן שטרית (להלן: "**המתלונן**") והפילו ארצה. כתוצאה מכך נפצע המתלונן בידו ונגרם לו פצע מדמם.

בהמשך למתואר, יצא הנאשם את החנות והפיל את אופנועו של מר בן שטרית אשר ניזוק אף הוא.

ערך הנזק הכולל לחנות ולרכב הוא 15,000 ₪.

טענות הצדדים

2. המאשימה בטיעוניה לעונש מאמצת את המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור ל-

180 שעות, אך מבקשת להשית עליו בנוסף מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

עוד מבקשת המאשימה לדחות את בקשת הנאשם לביטול ההרשעה משאינו עומד בתנאים הקבועים בדין, ובפרט משלא הוכחה פגיעה קונקרטית אפשרית, שעלולה להיגרם בהותרת ההרשעה על כנה. מנגד, בהתייחס למניע לביצוע העבירות על רקע פגיעת המתלונן בזכויותיו של הנאשם כעובד, מציין הסנגור כי לא הוגשה תעודה רפואית מטעם המאשימה וכי הנזק הגופני שנגרם למתלונן הוא מינורי. כן מציין הסנגור את תיקון כתב האישום שהוביל להקלה משמעותית בנסיבות המיוחדות לנאשם בהתייחס לגילו של הנאשם בעת ביצוע העבירה.

כן נטען, כי בין הנאשם לבין המתלונן מתקיימים הליכים משפטיים בבית הדין לעבודה, ובהם בין היתר, נתבע הנאשם על סך 24,000 ₪ בגין הנזקים שגרם לרכוש באירוע שבפניו.

בהפנותו לפסיקה רלבנטית, עתר הסנגור לביטול הרשעתו של הנאשם בדין בציינו כי לאחרונה חלה הגמשה בדרישת הוכחת הנזק הקונקרטי, משיקולי גיל. נוכח התסקיר החיובי שהוגש בעניינו של הנאשם וגילו הצעיר במועד ביצוע העבירה (19 וחודשיים) עותר הסנגור לביטול הרשעתו בדין.

דין והכרעה

3. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ועיינתי בפסיקה אליה היפנה הסנגור מצאתי להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם בדין.

כלל הוא כי מי שביצע עבירה פלילית ואשמתו הוכחה, יורשע בדין. הימנעות מהרשעה היא חריג לכלל זה והשימוש בה ייעשה רק במקרים יוצאי דופן, כאשר שוכנע בית המשפט כי היחס בין הנזק הצפוי לנאשם כתוצאה מההרשעה לבין חומרת העבירה והתועלת של ההרשעה לאינטרס הציבורי אינו סביר (ע"פ 2083/96 תמר כתב נגד מדינת ישראל).

עוד נקבע בפסק הדין יש לבחון שני תנאים מרכזיים: האחד, האם טיב העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר בנסיבות המקרה על הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים; השני, האם ההרשעה עלולה להסב פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם.

בע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל נאמרו הדברים הבאים:

"מנגד, יש לתת את הדעת לנאשם האינדיבידואלי, לנסיבותיו האישיות המיוחדות, ולהשפעת ההרשעה על חייו, ועל סיכויי שיקומו; יש לקחת בחשבון נסיבות אישיות שונות - גיל, עבר פלילי קודם, ונתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי. יש לבחון את השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי של הנאשם, ועל מצבו הכלכלי והמשפחתי. בסופו של יום, ניצבת השאלה בכל עוצמתה - האם, בנסיבות המיוחדות של הענין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, גובר על השיקול הציבורי-מערכתי הכללי, באופן שהגם

שהנאשם ביצע את העבירה בה הואשם, סובלת הנורמה החברתית הכללית את אי הרשעתו בדין"

4. הנאשם כיום בן 23, נשוי ואב לשני ילדים, בני חודש ושנה.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם בן למשפחה המנהלת אורח חיים נורמטיבי ותקין.

הנאשם סיים 11 שנות לימוד, על אף שלדבריו רמתו הלימודית היתה טובה והיו לו שאיפות גבוהות במישור האקדמי והתעסוקתי, אולם בשל מחלת אביו, ממנה נפטר לפני כשנתיים, נאלץ לעזוב את מסגרת הלימודים על מנת לסייע בכלכלת בני משפחתו.

הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הפעם הראשונה בה עומד לדין פלילי. שירות המבחן ציין בתסקירו כי האירוע המתואר בכתב האישום חריג לאורח חייו של הנאשם, המבוסס על נורמות התנהגות מוסריות ונורמטיביות.

הנאשם נטל אחריות מלאה על העבירות והביע צער וחרטה כנים על מעשיו.

הנאשם בעל רצון, שאיפות ויכולות לניהול אורח חיים תקין, הבאים לידי ביטוי ביציבות תעסוקתית ובנטילת אחריות מלאה על פרנסת משפחתו.

שירות המבחן מעריך כי כל אלו מהווים גורמי סיכוי לשיקום ולהמשך ניהול אורח חיים שומר חוק, ללא מעורבות בעבירות פליליות מכל סוג שהוא.

בעת ביצוע העבירות היה הנאשם בן 19 וחודשיים ימים ובכך משתייך הוא לקבוצת "הבגירים צעירים" (גילאי 18-21), אליה מתייחס בהרחבה פסק הדין ע"פ 7781/12 פלוני נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 25/6/13), שעניינו מדיניות הענישה הראויה בקבוצת גילאים זו:

"בכל הנוגע למדיניות הענישה, יצר המחוקק מבנה מדורג, שבו ככל שגילו של נאשם צעיר יותר, כך יהווה הדבר שיקול משמעותי יותר להעדפת שיקולי השיקום על פני שיקולי ההרתעה והגמול. כפי שיפורט להלן, מבנה מדורג זה הקבוע בחקיקה משקף את מציאות החיים, שבה לא ניתן לקבוע גבול דיכוטומי ומוחלט שלפניו אדם הוא קטין ולאחריו הוא בגיר..."

בהקשר לשאלת ההימנעות מהרשעה, הנוגעת לנאשם בקבוצת הגיל המדוברת, אני מפנה לפסק הדין בת"פ (מחוזי-ירושלים) 36771-11-15 מדינת ישראל נ' פנש ואח' שניתן מפי כב' הנשיא אהרון פרקש:

"בשנה האחרונה מותב בראשותו של כב' הנשיא א' טל, בבית המשפט המחוזי במחוז מרכז, התייחס לשאלת החלת הלכת כתב ולדרישת הנזק הקונקרטי על בגירים-צעירים, וקבע, כי בין שני הפרמטרים הנלקחים בחשבון לצורך בחינת שאלת אי ההרשעה מתקיימת מעין "מקבילית מוחות", כך שככל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידי, אלא נדרשת פגיעה קונקרטי, ברורה ומוחשית. ולהיפך - ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ושעתידם עוד לפניהם" (ע"פ (מרכז) 14167-10-15 פבל גוטרמן נ' מדינת ישראל... וראו גם עפ"ג (מרכז) 14167-10-15 פרנג'ו אלמנאו נ' מדינת ישראל...בדין והכרעה - שם בוטלה הרשעת שני בגירים-צעירים...")

בעפ"ג 14167-10-15 שאוזכר לעיל נאמרו הדברים הבאים:

"קיים קושי אינהרנטי להצביע על פגיעה תעסוקתית-קונקרטי בקבוצת "הבגירים צעירים" שמתחילים את מסלול חייהם..."

בע"פ 4466/13 נתנאל אסולין פורטל נ' מדינת ישראל ביטל בית המשפט העליון את הרשעתו של המערער הנמנה על ה"בגירים צעירים" ושהורשע בביצוע עבירת שוד. בית המשפט התייחס לחומרה המובנית בפרשיה העבריינית בה הורשע המערער אך מנגד, נתן משקל בין היתר לגיל המערער, עברו הנקי, קבלת האחריות מצדו וקשייו האישיים:

"לא בלי התלבטות החלטנו לקבל את הערעור. ברי כי אין לנהוג כל עיקר יד קלה בביטול הרשעה, שהיא "דרך המלך" ההכרחית במרבית התיקים... איננו רוצים ליטע כאן מסמרות באשר לגישה בכגון דר לעניינים של בגירים צעירים. אף כי הדעת נותנת שהיותם ב"תקופת המעבר" שבין קטינות לבגירות, על סימני השאלה והערפל באשר לעתיד המובנים בה, היא הגורם שיש להידרש אליו, תוך שיקול כל מקרה לגופו וכלל הנסיבות".

5. לאחר שנתתי דעתי לטיב העבירות, שלגביהן איני מקל ראש, ולנסיבות ביצוען והן לקיומו של הליך אזרחי המתנהל בין המתלונן לבין הנאשם, בין היתר, בשאלת שווי הנזק שננגרם באירוע שבפניי, ונוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם, היותו נמנה על קבוצת "הבגירים-קטינים"פ, העדר הרשעות קודמות, הודאתו בביצוע העבירה, האחריות שנטל על ביצוען של העבירות, חלוף זמן רב ממועד ביצוע העבירה והעובדה כי מדובר במי שמנהל אורח חיים נורמטיבי ושומר חוק, ראיתי כי המקרה שבפניי מצדיק הימנעות מהרשעה.

אשר לעונש- הסדר הטיעון בהתייחס לעונש שהוצג על ידי הצדדים סביר ומתאים למתחם העונש ההולם בעבירות שבפניי.

בנסיבות הענין, אני מורה כדלהלן:

1. מורה על ביטול הרשעתו של הנאשם שניתנה ביום 21.4.16.

2. הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות בהתאם לתוכנית שתוכן על ידי שירות המבחן תוך 21 יום.

3. הנאשם יפצה את המתלונן, מר אשר בן שטרית, בסך 5,000 ₪ אשר יופקד בקופת בית המשפט ב-10 תשלומים שווים החל מ-1.1.17 ובכל אחד בחודש שלאחריו. בתום ההפקדה יעבר הסכום למתלונן.

4. הקביעה באשר לפיצוי תובא לידיעת בית הדין לעבודה בהליך המתקיים בין המתלונן לנאשם.

העתק יישלח לשירות המבחן.

הודעת על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' כסלו תשע"ז, 07 דצמבר 2016, במעמד ב"כ המאשימה, עוה"ד שרית דרור, הנאשם ובא כוחו, עוה"ד עיסא מוחמדיה.